CEI 92 DE ANI AI FOTBALULUI BELGIAN

În mod oficial, fotbalul a intrat în Belgia în anul 1880. Atunci a luat ființă primul club recunoscut ca atare: **Antwerp Footbal Club**, cu sediul la **Antwerp** (în limba flamandă) sau **Anvers** (în franceză). De la acest eveniment au trebuit să treacă 15 ani pînă cînd a fost înființat și forul conducător și organizator al activității fotbalistice belgiene. În 1895, în analele sportului din Belgia se înscria nu o federație de fotbal, ci **„Union Belge des Sociétés de Sports Athletiques"**. Sub această titulatură a fost afiliată la F.I.F.A. în mai 1904 în 1912 s-a recunoscut necesitatea existenței unui organ care să conducă și să controleze numai fotbalul și atunci s-a operat schimbarea de nume în **„Union Belge des Sociétés de Football Association"** sau, în limba flamandă, **„Koninklijke Belgische Voetbalbond"**. Din 1920 s-a adăugat în titulatură, după **„Union"** cuvîntul **„Royale"**, iar din 1923 federația a fost recunoscută, printr-un decret al guvernului, ca instituție de utilitate publică.

Astăzi, federația belgiană — prezidată de **Louis Frans Wouters**, are în controalele sale **peste 2.255 de cluburi cu aproximativ 5.600 echipe și 109.000 jucători**, iar pentru meciurile organizate sub egida sa dispune de un corp de peste **3.500 arbitri**.

Aria fotbalistică este foarte întinsă și acest lucru rezultă din modul cum este organizată activitatea competițională. **Divizia I cu 16 echipe, Divizia II cu 16 echipe, Divizia III cu două serii a 16 formații, Promoția cu patru serii a 16 echipe, 9 Divizii provinciale** (Anvers, Brabant, Flandra occidentală, Flandra orientală, Hainault, Liége, Limburg, Luxemburg și Namur) **cu cîte 16 echipe — deci un total de 272 echipe pentru fotbalul de performanță, plus campionatele locale.**

Primul campionat a fost organizat în sezonul 1895/96 și a fost cucerit de **F.C. Liégeois**,

FOTBALISTUL ANULUI: Wilfred Van Moer — **titular în echipa clubului Standard Liege și a Belgiei.**

iar intrarea în arena internațională s-au produs abia în 1904, cînd echipa Belgiei a primit vizita selecționatei Franței, cu care a terminat la egalitate (3—3). Și pentru că sîntem la acest capitol internațional, să amintim că **Belgia a susținut trei întîlniri cu echipa României: 1—2 în 1937 la București, 0—1 în 1955 la București și 1—0 în 1957 la Bruxelles.** Un amănunt: pentru că jucau în tricouri de culoare roșie și în... mare viteză, internaționalii belgieni sînt numiți „Dracii roșii" (Les diables rouges).

Sezonul competițional belgian se întinde pe intervalul 1 august — 30 iunie. La dispoziția campionatelor stau numeroase stadioane, dintre care cu capacitate mai mare sînt: **Stadionul Centenarului Heysel-Bruxelles** 70.000 locuri, **R. Antwerp F.C. (Anvers)** 62.000, **R.F.C. Liégois-Liége** 43.000, **R. Standard Club-Liége** 35.000, **R.S.C. Anderlecht-Bruxelles** 35.000 și **Union St. Gilloise-Bruxelles** 32.000.

Cele mai puternice centre fotbalistice sînt Bruxelles, Anvers, Liége, Bruges. De altfel, din aceste orașe ies de cele mai multe ori echipele campioane sau cîștigătoarele cupei, a doua competiție ca popularitate și în această țară.

Pe plan internațional, fotbalul belgian se bucură de frumoase aprecieri prin cluburile sale **(Anderlecht, Standard, F.C. Bruges** etc. participante în cupele europene) și, mai ales, prin echipa națională. Aceasta a fost prezentă la startul tuturor edițiilor C.M. și de cinci ori (1930, 1934, 1938, 1954 și 1970) a ajuns pînă în turneul final. De asemenea a participat la ultimele trei ediții ale Campionatului Europei, în care — în 1970/72 — a ocupat locul 3 în clasamentul final. Figuri proeminente ale reprezentativei actuale: **Van Himst, Lambert, Heylens, Van Moer, Polleunis, Semmeling, Dockx** care au făcut din echipa lor una din bunele selecționate din Europa.

Petre GATU

FOTBALUL CUCEREȘTE ȘI „ȚARA CANGURILOR"

Tot mai mult se vorbește, de la un timp, de ambițiile fotbalului australian. Nu este vorba de acea combinație cu rugby demonstrată anii trecuți pe stadioanele noastre de o grupă de sportivi veniți din „țara cangurilor".

Soccerul s-a dezvoltat în special după Olimpiada de la Melbourne (1956) cînd turneul final, disputat sub faldurile celor cinci cercuri, le-a adus australienilor, acasă, acest sport aproape necunoscut pentru ei, mari amatori de rugby, tenis, natație și cricket. Chiar turneul olimpic s-a jucat la Melbourne pe stadionul numit Cricket Ground Stadion.

Au fost anii de început. Noul sport a devenit tot mai cunoscut și Australia — pentru că nu existau jucători... specializați — a trebuit să-i importe. Firește, mai întîi din Anglia, apoi s-au alcătuit echipe din rîndul diverselor comunități de emigranți. Au început, imediat după aceea, și pretențiile: prezența în turneul final al C.M. La ultima ediție australienii au fost gata să-și vadă visul cu ochii, dar l-a stopat formația Israelului.

Acum, speranțele de a fi prezenți la viitoarea ediție a C.M. renasc o dată cu apropierea Weltmeisterschaft-ului. Pentru reușita operației au fost alocate 250 000 de lire, un record pentru sportul de pe acele meleaguri. Deocamdată, echipa națională se află într-un turneu în Asia de sud-est și se va înapoia acasă în prima decadă a lunii noiembrie. Jucătorii vor fi din nou reuniți înainte de sfîrșitul anului, pentru un stagiu de două luni în timpul cărora vor întîlni — în meciuri de verificare — pe **Bayern München, Fluminense, Ferencvaros Budapesta** și, poate, echipa **Poloniei**, aureolată de noul său titlu de campioană olimpică.

Federația australiană are speranța că banii investiți în echipa sa națională vor fi fructificați și că fotbalul din această țară se va califica pentru C.M. 1974. Drumul va fi însă foarte lung. În martie 1973, un turneu eliminatoriu în cadrul preliminariilor C.M. va reuni, la Sydney reprezentativele **Australiei, Irakului, Indoneziei** și **Noii Zeelande**. Cîștigătoarea va trebui să întîlnească formația victorioasă a celeilalte subgrupe (alcătuită din Siria, India, Iran și Kuweit) înainte de 30 august 1973.

Cluburile din Sydney, de unde provin 16 din cei 20 de jucători ai selecționatei naționale, au înțeles, în sfîrșit, importanța unei cît mai bune pregătiri pentru campionatul mondial. În consecință ele au pus pentru prima dată interesele țării înaintea celor ale lor și începutul sezonului local se va desfășura fără prezența internaționalilor.

Fotbalul pune stăpînire, încet-încet, pe continentul de la antipozi.

DOCUMENTAR ● PRELIMINARIILE C. M. '74

MARATONUL FOTBALISTIC AFRICAN

După ce am trecut în revistă grupele europene ale preliminariilor C.M., să aruncăm o scurtă privire și asupra celorlalte zone. Începem cu Africa (un loc în turneul final).

Inițial s-au înscris 24 de țări. Ulterior însă, două s-au retras: **Gabon** și **Rep. Malgașă**, astfel că adversarele lor din primul tur s-au calificat fără jocuri **(MAURICIU** și **CAMERUN)**.

Echipele participante au fost împărțite în 12 grupe, de cîte două echipe. În șase din aceste grupe au fost disputate partidele programate:

Grupa 2: **GUINEEA** — Algeria 0—1 (0—1) la Alger și 5—1 (2—0) la Conakry

Grupa 5: **KENYA** — Sudan 2—0 (1—0) la Nairobi și 0—1 (0—1) la Khartum

Grupa 8: **ZAMBIA** — Lesotho 0—0 la Maseru și 6—1 (3—1) la Lusaka

Grupa 9: **NIGERIA** — Congo 2—1 (0—1) la Lagos și 1—1 (1—1) la Brazzaville

Grupa 10: **GHANA** — Dahomey 2—5 (2—3) la Cotonou și 5—1 (2—0) la Accra

Grupa 11: **ZAIR** — Togo 0—0 la Lome și 4—0 (2—0) la Kinshasa

Guineea, Kenya, Zambia, Nigeria, Ghana și **Zair** s-au calificat pentru turul al II-lea, împreună cu **Mauriciu** (grupa 6) și **Camerun** (grupa 12).

Celelalte patru echipe urmează să fie desemnate după disputarea următoarelor jocuri:

Grupa 1: 19. XI Maroc — Senegal
3. XII Senegal — Maroc

Grupa 3: 8. XII R.A. Egipt — Tunisia
17. XII Tunisia — R.A. Egipt

Grupa 4: Sierra Leone — Coasta de Fildeș
Coasta de Fildeș — Siera Leone

Grupa 7: 25. XI Etiopia — Tanzania
3. XII Tanzania — Etiopia

Cele 12 echipe cîștigătoare se vor califica pentru turul al II-lea, în care vor juca după același sistem eliminatoriu, cu jocuri tur-retur (sistem cupă). Planul de desfășurare a acestei a doua faze prevede jocuri între învingătoarele de grupe succesive, adică 1 cu 2, 3 cu 4 ș.a.m.d. Cu alte cuvinte, programul este următorul:

Maroc sau **Senegal** — **Guineea** (A), **R. A. Egipt** sau **Tunisia** — **Coasta de Fildeș** sau **Sierra Leone** (B), **Kenya** — **Mauriciu** (C), **Etiopia** sau **Tanzania** — **Zambia** (D), **Nigeria** — **Ghana** (E) și **Zair** — **Camerun** (F). Aceste partide trebuie jucate pînă la 28 februarie 1973.

Cîștigătoarele se vor califica pentru turul al III-lea, în care vor juca după următorul program: **A cu B, C cu D** și **E cu F** (tur-retur). Termen limită: 31 august. În fine, învingătoarele din aceste trei meciuri **vor disputa un turneu final** iar echipa clasată pe locul întîi va cuceri dreptul de a participa la turneul final din R. F. a Germaniei.

★

Cum se vede, un adevărat maraton fotbalistic. Pentru a se califica în turneul final, o echipă — și aceasta poate fi **Maroc, Senegal, Gana, Zair, R. A. Egipt, Etiopia** sau **Guineea**, favoritele zonei trebuie să dispute cel puțin zece partide!...

Selecționata Ghanei, una din favoritele zonei africane

● DE PRETUTINDENI ● DE PRETUTINDENI ● DE PRETUTINDENI ●

● Acuzat de a fi un gen de sfătuitor neoficial al lui **Valcareggi**, internaționalul **Gigi Riva** a replicat energic și hotărît: **„Se pretinde că aș fi „patronul" echipei naționale. Că îl protejez pe Chinaglia pentru a îndepărta pericolul prezenței în națională al lui Anastasi și Bettega. Nu mă ocup cu așa ceva și nici nu aș ține la o asemenea neonorabilă postură. Joc în reprezentativă de cîte ori mi se cere și cu oricine, indiferent, cărui club aparține. Eu nu vreau decît să fiu lăsat în pace și să existe bună înțelegere în echipa mea de club, Cagliari."** Aceste cuvinte tăioase ale lui **Riva** sînt îndreptate mai ales către ziarele din Milano și Torino, care l-au atacat în mai multe rînduri pe internaționalul din Cagliari, provocînd chiar un început de conflict în sînul reprezentativei.

● Admira Viena, frumașă a campionatului austriac este a... 11-a din 16 echipe sub raportul eficacității atacului său. Ea a marcat doar 9 goluri în 10 meciuri ceea ce nu poate fi deloc încurajator și admisibil pentru antrenorul ei care nu este nimeni altul decît celebrul fost internațional **Ernst Ocwirk**. El declara recent că e foarte mulțumit de apărare — doar două goluri primite în 10 întîlniri — dar înaintarea trebuie neapărat și rapid fortificată. Cum? Cu cine? Iată întrebări la care și alți antrenori — nu numai **Ocwirk** — nu prea capătă răspuns.

● Victoria netă, la Copenhaga, reușită de echipa Scoției asupra celei a Danemarcei în preliminariile C.M., a adus și supra directorului tehnic al scoțienilor, cunoscutul **Tom Docherty**, un torent de elogii. Ele au justificare; **Docherty** lucrează cu multă inspirație, dar și cu severitate pentru a realiza o selecționată disciplinată și completă, mai cu seamă că elementele de valoare nu lipsesc. Acum, **Docherty** pregătește lansarea unui nou grup de jucători, cu ocazia meciului-retur cu selecționata Danemarcei, de la 15 noiembrie. **„Dar, mărturisește el, partidele cele grele ne așteaptă anul viitor. Sînt jocurile cu selecționata Cehoslovaciei de la 26 septembrie și 17 octombrie. Atunci se va stabili cîștigătoarea grupei."**

Carnet extern

UN MECI AȘTEPTAT DE ANI...

Scriam tot aici, că — dacă vor ajunge la un fotbal-asociație, la cerințele sale moderne — argentinienii ar ajunge în primele rînduri ale performanței. Mult mai repede decît credeam, un meci — care rămîne însă izolat, — disputat la Buenos Aires, între echipele cu cele mai adînci și mai multe rezonanțe în inimile argentinienilor, Boca Juniors și River Plata, demonstrează aceste presupuneri. Nu ne-am fi grăbit să vă împărtășim evenimentul dacă ecourile lui nu ne-ar fi fost înfățișate de un neutru, un ziarist francez renumit, dar renumit pentru rugby și tenis, Denis Lalanne, **deci încă un grad de „neutralitate" în plus.**

„...Nici un „lacăt", nici un „beton", nici o brutalitate: nimic n-a oprit această navigare spre un fotbal de vis, scrie Lalanne, **printre altele.** Acest fotbal nu căuta altceva decît ca o echipă să marcheze un gol mai mult decît adversara. De fiecare dată credeam că va fi ultimul gol, dar venea altul și încă unul. Asistam la acțiuni de o incredibilă perfecțiune prin sincronizarea intențiilor și gesturilor. O jumătate de stadion murea, în timp ce cealaltă renăștea. Și, mai departe, înviau cellalți și decedau cei ce renăscuseră... Un meci ca acesta, mi-au spus-o toți, n-a mai fost văzut în Argentina de ani și ani. Și tot de ani și ani îl așteptau toți..."

Prezentîndu-vă acest extras din corespondența lui Lalanne n-am încheiat datoria noastră. Mai trebuie să vă înfățișăm și evoluția scorului în acest meci al lungii așteptări. În minutul 10, River Plata conducea cu 2—0; în minutul 58 scorul era de 4—2 pentru... Boca Juniors. Cu 25 de minute mai tîrziu, River Plata egala! Și în ultimul minut, în ultima secundă, marca golul al cincilea și învingea! 60 000 de oameni părăseau încîntați arena pentru că, pînă la urmă și suporterii lui Boca lăsaseră ca fericirea dăruită de spectacol să învingă amărăciunea înfrîngerii favoriților.

Să-i lăsăm finalul tot confratelui parizian: „...În taxiul care mă ducea spre centrul capitalei argentiniene, șoferul înjura de mama focului: de ce n-oți fi jucînd mereu așa, păcătoșilor? — exclama el cu furie și cu bucurie în același timp. De 20 de ani n-am mai văzut fotbal, fotbal ca ăsta. Păcătoșilor! În furia omului de la volan se ascundea toată drama fotbalului argentinian, trecut în umbră și în avalanșe de eșecuri numai din pricina egoismului artiștilor lui de pe gazon."

Exact ceea ce revelase jocul lui Independiente pe stadionul olimpic din Amsterdam!

Eftimie IONESCU